

Pas na negen jaar spreekt justitie met kroongetuige 'Satan' in Berlijn

Onderzoek naar mysterieuze dood Marco Lupi stukgelopen op stilzwijgen oud-WNC-krakers

Volgens persofficier mr. A. Bronsvoot was het een unicum in Nederland: een onderzoek naar een mogelijke moord na negen jaar heropenen. Dat deed justitie in januari in de zaak-Marco Lupi. Deze week werd bekend dat het tweede onderzoek onlangs is afgesloten en niets heeft opgeleverd. Bewijzen om iemand als verdachte te kunnen aanmerken zijn niet gevonden. De nabestaanden van de Groningse kraker sluiten niet uit dat Lupi toch zelfmoord heeft gepleegd.

Vijf rechercheurs en een officier van justitie hebben al het mogelijke gedaan de mysterieuze dood van Marco Lupi alsnog op te helderen. Volgens justitie zijn er zo'n twintig getuigen gehoord, onder wie veel ex-krakers die negen jaar geleden geen verklaring wisten af te leggen, maar van wier verhaal nu wel een proces-verbaal is opgemaakt. Twee getuigen zijn niet eerder gehoord. Toch zegt mr. M. Wolters, de advocaat van de familie van Lupi, dat de bereidheid van de krakers om mee te werken ook dit keer 'niet heel erg groot was'.

Gesloten houding

Marco Lupi kwam in de nacht van 19 op 20 april 1990 door onbekende oorzaak om het leven. Zijn lichaam werd 's ochtends vroeg gevonden in de Poststraat naast het gekraakte

NADER BESCHOUWD

Wolters Noordhoff-complex. Een maand na zijn dood werd het kraakbolwerk door de ME ontruimd. In de destijds gespannen situatie in de stad deden vele wilde theorieën over Lupi de ronde. De politie, de krakers, de inlichtingendiensten, allemaal zijn ze wel eens genoemd als de schuldigen aan zijn overlijden. Politie en justitie waren aan die wildgroei van geruchten overigens zelf mede debet door hun gesloten houding en hun weigering de familie behoorlijk over het onderzoek te informeren.

Toen de moeder van Lupi zich daar eind vorig jaar in De Groninger Gezinsbode over beklagde, veran-

-derde er iets. Na een gesprek met burgemeester Wallage en de nieuwe hoofdofficier, mr. Moraal, werd besloten tot een heropening van de zaak. Het lijkt er op dat justitie het tweede onderzoek ditmaal serieus heeft aangepakt en oprecht heeft geprobeerd het onderste uit de kan te halen. Dat is te prijzen, maar tegelijkertijd roept het ook vragen op over de kwaliteit van het eerste onderzoek in 1990.

Eind december belde deze krant met een destijds bij de naspeuringen betrokken politieman. Op onze vraag of hij over de zaak zou willen praten, antwoordde hij veelzeggend:

'Mijn politiehart zegt "ja". Dat het uiteindelijk niet tot een gesprek gekomen is, doet niets af aan het signaal: in de werkwijze van toen is veel mis gegaan. Pas drie weken geleden, negen jaar na Lupi's dood, hebben politie en justitie gesproken met een Duitse ex-kraker die in de bewuste nacht met de Groninger heeft gevochten. Heeft justitie in 1990 zich voldoende moeite getroost deze man, die zich 'Satan' noemde, op te sporen en te ondervragen?

Mond dicht

Daarnaast is duidelijk dat de krakers van toen lang niet allemaal hebben willen meewerken. Een zestal zegt de nachtelijke vechtpartij te hebben gehoord maar niet gezien. Lupi zou zichzelf daarna van het leven hebben beroofd door vanuit de nok van het WNC te springen. Ook dat heeft niemand gezien. Zijn lichaam is in de Poststraat neergelegd, weer naar binnen gehaald en er weer neergelegd. Maar door wie? Wanneer en waarom is niet bekend. Men houdt zijn mond stijf dicht.

Volgens mr. Wolters klinkt het

verhaal realistisch. Toch houdt hij enige twijfel. Ook een analyse van het sectierapport door het Gerechtelijk Laboratorium heeft niet tot een eenduidige slotsom geleid. Heel voorzichtig stelt het laboratorium dat zelfmoord 'tot de mogelijkheden behoort'. Op basis van het bewijsmateriaal is het niet mogelijk een verdachte aan te wijzen. Maar ook heeft justitie niet voldoende aanwijzingen gevonden voor de aanname dat Lupi zichzelf heeft omgebracht. 'We kunnen niet voor honderd procent een conclusie trekken', zegt persofficier Bronsvoot. Hoe ziet de balans van de affaire er uit? De familie hoopt dat het Openbaar Ministerie iets heeft geleerd: nabestaanden van personen die door een onduidelijke oorzaak of een geweldsmisdrijf zijn omgekomen, dienen op de hoogte te worden gebracht van het politie-onderzoek. Uit het feit dat in dit geval de gewenste openheid pas werd betracht na tussenkomst van de pers, blijkt al dat justitie die boodschap ter harte mag nemen. En de zaak zegt veel over enkele voormalige kraakactivisten van het WNC.